

запобігання травматизму, професійних захворювань, аварій широко використовують технічні засоби безпеки праці, що розроблені, як вітчизняними, так і зарубіжними вченими. Їх застосування та експлуатація потребує не тільки поглибленого вивчення теоретичного матеріалу та інженерної підготовки, а і спеціальних управлінських навичок спілкування, психологічних прийомів трудових процесів, рішень конфліктологічних ситуацій. Це забезпечується набутими психолого-педагогічними знаннями, уміннями та навичками, які за сприятливих для педагогічної діяльності та творчості вчителя умов, його ефективну педагогічну діяльність із розвитку потенційних творчих можливостей вихованців.

На даний час в Україні стан виробничого травматизму, професійних захворювань і рівень смертельних випадків на підприємствах є надзвичайно складним. Тому в недалекому майбутньому вирішувати існуючі проблеми і покращувати стан охорони праці на виробництві будуть фахівці-випускники коледжів і закладів вищої освіти.

Сучасна політика держави в галузі охорони праці заснована на принципах пріоритетності життя і здоров'я працюючих, що на пряму впливає на економічні та якісні показники виробничої діяльності, як незаперечний факт, хто думає інакше, це люди, які не відповідають (м'яко кажучи) займаній посаді. Тому головною задачею сучасних педагогічних технологій повинна стати якісна навчальна система, ресурсно-орієнтоване навчання якої забезпечує підготовку відповідних фахівців, що на пряму, покращує кадровий склад.

Список використаних джерел

1. Биков В. Ю., Лапінський В. В. Методологічні та методичні основи створення і використання електронних засобів навчального призначення. *Комп'ютер у школі та сім'ї*. №3. 2012. С. 3–6.
2. Гуржій А. М. Теоретичні напрями інформатизації загальноосвітніх навчальних закладів. *Педагогічна психологічна науки в Україні. Збірник наукових праць до 15-річчя АПН України у 5 томах. Том 5. Неперервна професійна освіта: теорія і практика*. Київ : «Педагогічна думка», 2007. 392 с.
3. Гандзюк М. П. Основи охорони праці: підручник. Київ : Каравела, 2008. 384 с.
4. Положення про порядок здійснення інноваційної освітньої діяльності. *Освіта України*. 2001 р. № 6. С. 17–18.

Шара Світлана Олексіївна

к. пед. н., доцент кафедри педагогіки та суспільних наук, Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі», sv.shara.puet@gmail.com

АСПЕКТИ СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Суспільство, в якому ми живемо розвивається та змінюється. Сучасний світовий освітній простір постійно поповнюється новим змістом знань, новими кваліфікаційними ознаками. Виникають нові сфери відносин, нові спеціальності, які формують нові дисципліни. Вища школа України перебуває у стадії реформування. Це обумовлює пошук нових форм та технологій навчання [1].

Одним із пріоритетних напрямків реформування освіти в Україні є інформатизація. Під поняттям інформатизації навчального процесу мається на увазі створення, впровадження та розвиток середовища на основі інформаційних систем, мереж, ресурсів та технологій. Головною її метою є підготовка фахівців до повноцінного життя та діяльності в умовах інформаційного суспільства, комплексне перетворення педагогічного процесу, підвищення його якості та ефективності.

Гармонізація вищої освіти України відповідно до вимог Європейського простору, її розвиток здійснюється за певними принципами. Це, насамперед, пріоритетне запровадження інноваційних досягнень освіти і науки. Відомо, що саме інноваційний шлях розвитку суспільства може забезпечити формування покоління людей, які мислять та працюють по-новому. Як наслідок, головна увага приділятиметься розвитку особистості, її культурологічній і комунікативній підготовленості, здатності самостійно здобувати і розвивати знання, формувати інформаційні та соціальні навички [2].

Сутність процесу нововведень у технології і методи сучасного навчання стали об'єктом дослідження як зарубіжних, так і українських вчених. Наукові розвідки А. Алексюка, І. Доброскок, В. Коцура, С. Нікітчиної, В. Кременя, В. Ільїна, С. Пролеєва, М. Лисенка, П. Сауха та інших присвячені загально-теоретичним, науково-практичним проблемам інноваційної парадигми у вищій школі, окремим прогресивним формам і технологіям навчання, досвіду та перспективам їх використання в освітній практиці. Зокрема, автори пов'язують інновації у навчанні з необхідністю: вдосконалення традиційного педагогічного процесу (модернізація, модифікація, раціоналізація); трансформації існуючого традиційного освітнього процесу, тобто радикальних перетворень та комплексних видозмін. Дослідники проблем педагогічної інноватики О. Абдалова, О. Ісакова, О. Василенко, І. Галиця і В. Докучаєва, О. Фатхутдінова та інші розуміння нового в освітньому процесі співвідносять із такими характеристиками як корисне, прогресивне, позитивне, сучасне, передове [1].

Світовим трендом у сфері освіти стають відкриті онлайн-курси і медіа-освіта. Впровадження нових технологій навчання та досконале оволодіння ними вимагають певної внутрішньої готовності як викладачів, так і здобувачів вищої освіти до серйозних перетворень, які відповідають умовам швидкозмінного інформаційного суспільства.

Інформатизація освіти в Україні – один з найважливіших механізмів, що охоплює основні напрямки модернізації освітньої системи. Сучасні інформаційні технології відкривають нові перспективи для підвищення ефективності освітнього процесу. Велика роль надається методам активного пізнання, самоосвіті, дистанційним освітнім програмам.

Дистанційна освіта – навчання на відстані набуває сьогодні все більшої популярності. За наявності сучасних комп'ютерних технологій та Інтернету вона стає зручною та доступною. Адже дистанційна освіта не вимагає від студента присутності в аудиторії, навчатися можна в зручний час у будь-якій точці

земної кулі. Дистанційно можна закінчити заклад вищої освіти, вивчити іноземну мову, підвищити кваліфікацію тощо.

Для забезпечення повноцінного освітнього навчального процесу на відстані, окрім технічного інструментарію, викладачам необхідно володіти низкою професійних та особистих компетентностей, які дозволять зацікавити, організувати учнів на початковому етапі та втримати їхню увагу аж до завершального.

У сучасному світі вирішувати актуальні проблеми педагогіки потрібно ефективно і послідовно, причому в досить короткий термін, тому що потреби перебудови освіти і розвитку відповідної навчально-матеріальної бази в нашій країні очевидні вже сьогодні. У цьому нам можуть допомогти нові педагогічні та інформаційні технології. Відокремити одне від іншого неможливо, оскільки лише широке впровадження нових педагогічних технологій дозволить змінити саму парадигму освіти і лише нові інформаційні технології дозволять найбільш ефективно реалізувати можливості, закладені в нових педагогічних технологіях. Саме нові інформаційні технології дозволяють повною мірою розкрити педагогічні, дидактичні функції методів, реалізувати закладені в них потенційні можливості.

Відтак освітні інновації характеризуються цілеспрямованим процесом часткових змін, що ведуть до модифікації мети, змісту, методів, форм навчання, способів і стилю діяльності, адаптації освітнього процесу до сучасних вимог часу і соціальних запитів ринку праці. Крім того, впровадження й утвердження нового в освітній практиці зумовлене позитивними трансформаціями, а отже, має стати засобом вирішення актуальних завдань конкретного навчального закладу і витримати експериментальну перевірку для остаточного застосування інновацій. Передусім, це має полягати в сучасному моделюванні, організації нестандартних лекційно-практичних, семінарських занять; індивідуалізації засобів навчання; кабінетного, групового і додаткового навчання; факультативного, за вибором студентів, поглиблення знань; проблемно-орієнтованого навчання; науково-експериментального при вивченні нового матеріалу; розробці нової системи контролю оцінки знань; застосуванні комп'ютерних, мультимедійних технологій; навчально-методичної продукції нового покоління [2].

В освітній практиці диверсифікація навчальних технологій дозволяє активно і результативно їх поєднувати через модернізацію традиційного навчання та переорієнтацію його на ефективне, цілеспрямоване. За такого підходу відбувається акцентування на особистісному розвитку майбутніх фахівців, здатності оволодівати новим досвідом творчого і критичного мислення, рольового та імітаційного моделювання пошуку вирішення навчальних завдань та ін. [1].

Важливо, щоб усі навчальні технології були орієнтовані на студента. Серед показників того, що дана технологія викладання навчального предмету у вищій школі є особистісно орієнтованою, є такі:

- наявність мотивації до навчання;
- сприятливе, комфортне освітнє середовище для досягнення мети;

- використання ефективних форм, методів і технік навчання;
- опора на досвід, знання, вміння і навички студентів;
- наявність в студентів відчуття контролю над процесом свого навчання;
- досягнення успіху, задоволення пізнавальних потреб та потреби у самореалізації;
- повне занурення у процес навчання;
- достатність часу на засвоєння нових знань і вмінь;
- відсутність факторів ризику для здоров'я; зміна змісту навчання і позиції викладача.

В освітній практиці диверсифікація навчальних технологій дозволяє активно і результативно їх поєднувати через модернізацію традиційного навчання та переорієнтацію його на ефективне, цілеспрямоване. За такого підходу відбувається акцентування на особистісному розвитку майбутніх фахівців, здатності оволодівати новим досвідом творчого і критичного мислення, рольового та імітаційного моделювання пошуку вирішення навчальних завдань та ін.

Впровадження у навчання принципів Болонського процесу передбачає суттєве скорочення обсягу аудиторних занять, тому доречно давати фундаментальні, «класичні» знання на лекціях, а засвоєння новітнього, проблемного матеріалу виносити на семінарські та практичні заняття з використанням активних методів навчання [2].

Інноваційні педагогічні технології міцно займають своє місце в навчально-виховному процесі, вони поступово, що цілком природно, витісняють традиційні методи і форми роботи. У такому разі заклади вищої освіти зможуть виробити оптимальний підхід до організації навчального процесу з урахуванням специфіки вищої школи в Україні і вітчизняного культурного середовища.

Отже, реалізація інноваційних технологій в системі вищої освіти є життєво необхідною, гарантує стійке існування нашого університету в нових умовах та дозволяє сміливо дивитися у майбутнє.

Список використаних джерел

1. Бистрова Ю. В. Інноваційні методи навчання у вищій школі України. *Право та інноваційне суспільство*. № 1 (4). 2015. С. 27–28.
2. Інновації у вищій освіті: проблеми, досвід, перспективи : монографія / П. Ю. Саух [та ін.] ; Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2011. 319 с.

Юзбашян Рузання Вршабуївна

*викладач вищої категорії, заклад вищої освіти Фаховий медичний коледж
Харківської медичної академії післядипломної освіти, ruzana29q@gmail.com*

ВИКОРИСТАННЯ МАЙСТЕР-КЛАСІВ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОФЕСІЙНО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ ПРИ ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІНИ «МЕДИЧНА ТА СОЦІАЛЬНА РЕАБІЛІТАЦІЯ»

Сучасне життя встановлює свої пріоритети, це не просте знання фактів, це не вміння, а здатність користуватися набутиим. Це не обсяг інформації, а вміння отримувати її і моделювати.